

ZWIĄZEK
PRACODAWCÓW
POLSKA MIEDŹ
THE POLISH COPPER EMPLOYERS' ASSOCIATION

Monitoring Legislacji Międzynarodowej

Monitoring działań w UE (legislacja, publikacje) – 25 lipca 2025 r.

- **Informacje generalne o prawie UE – akty prawne i dokumenty strategiczne**

Działania Komisji Europejskiej w zakresie zaciągania pożyczek i obsługi długu – Ustanowienie sieci głównych dealerów instytucji kredytowych – Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2023/1602 z dnia 31 lipca 2023 r. w sprawie sieci głównych dealerów oraz określenia kryteriów kwalifikowalności dotyczących upoważnień do kierowania i współkierowania transakcjami konsorcjalnymi do celów działań w zakresie zaciągania pożyczek realizowanych przez Komisję w imieniu Unii i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej

Traktaty upoważniają Komisję do zaciągania pożyczek na międzynarodowych rynkach kapitałowych. Komisja zaciąga pożyczki zgodnie z art. 220a rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 zmienionego rozporządzeniem (UE, Euratom) 2022/2434, pożyczki są zatwierdzane na mocy art. 5 ust. 1 decyzji Rady (UE, Euratom) 2020/2053.

Od stycznia 2023 roku Komisja, która ma ugruntowaną pozycję na rynkach dłużnych papierów wartościowych, stosuje ujednolicone podejście do finansowania, którego głównym elementem są unijne dłużne papiery wartościowe. Uzyskane środki trafiają do centralnej puli, z której finansowane są różne programy polityczne, takie jak instrument na rzecz odbudowy NextGenerationEU i program pomocy makrofinansowej+ dla Ukrainy.

Na dzień 1 grudnia 2023 roku sieć liczyła 37 członków, spośród których większość stanowiły powszechnie znane podmioty.

Decyzja odnosi się do wszelkich rodzajów zadłużenia i procesów obsługi długu, które Komisja Europejska prowadzi z prywatnymi instytucjami finansowymi w imieniu Unii Europejskiej (UE) i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Euratom). Decyzja weszła w życie 24 sierpnia 2023 roku.

Cele decyzji obejmują:

- ustanowienie sieci głównych dealerów dla Unii Europejskiej;
- określenie kryteriów i procedur składania wniosków i przyjmowania do sieci, zawieszania członkostwa i wykluczania członków;
- określenie praw i obowiązków członków sieci;
- określenie kryteriów i procesu, w ramach którego członkom sieci przyznawane są mandaty w transakcjach konsorcjalnych dotyczących dłużnych papierów wartościowych UE. Dłużne papiery wartościowe to obligacje i inne krótkoterminowe instrumenty finansowe, takie jak bony skarbowe, a także wszelkie inne instrumenty finansowe wyemitowane przez UE lub Euratom.

Sieć głównych dealerów

Sieć:

- uczestniczy w następujących działaniach Komisji związanych z zaciąganiem pożyczek i obsługą długu:
 - plasowanie dłużnych papierów wartościowych na pierwotnych rynkach kapitałowych, w szczególności w drodze aukcji i transakcji konsorcjalnych. Aukcja to emisja dłużnych papierów wartościowych oparta na konkurencyjnych ofertach składanych za pośrednictwem platformy aukcyjnej na rynku pierwotnym.;

- wspieranie płynności dłużnych papierów wartościowych Unii i Euratomu na rynkach finansowych;
- udzielanie Komisji rzetelnych porad i przedstawianie badań rynkowych;
- promowanie i rozwój plasowania dłużnych papierów wartościowych Unii i Euratomu;
- jest otwarta dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, które:
 - są podmiotami prawnymi ustanowionymi i mającymi siedziby główne w UE lub w państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego;
 - podlegają nadzorowi właściwego organu UE i posiadają zezwolenie na prowadzenie działalności jako instytucja kredytowa lub firma inwestycyjna;
 - należą do europejskiej państwowej lub ponadnarodowej sieci głównych dealerów.

Członkowie sieci:

- zobowiązują się:
 - zakupić co najmniej 0,05 % wolumenów sprzedawanych na aukcji przez Unię lub Euratom co pół roku (szczegółowe informacje znajdują się w załączniku I);
 - przekazywać Komisji co miesiąc dokładne sprawozdania o wolumenach obrotu dłużnymi papierami wartościowymi Unii i Euratomu;
 - przedłożyć podpisany egzemplarz „Warunków ogólnych dla głównych dealerów z Unii Europejskiej” określających zasady, procedury oraz terminy działań związanych z zaciąganiem pożyczek oraz obsługą długów;
 - zapewnić, aby zezwolenia na obrót były podlegać kwartalnemu przeglądowi oraz były skuteczne i obowiązujące;
 - postępować zgodnie z praktykami rynkowymi i etyką branżową;
 - traktować wszystkie informacje otrzymane od Komisji w sposób poufny.
- mają prawo:
 - reklamować się jako „Członek sieci głównych dealerów Unii Europejskiej”;
 - uczestniczyć i składać oferty w każdej aukcji dłużnych papierów wartościowych Unii lub Euratomu;
 - otrzymywać regularnie, co najmniej raz w roku, informacje zwrotne na temat swoich wyników;
 - kwalifikować się do operacji zarządzania długiem, w tym do ofert na rynku niepublicznym, transakcji odkupu oraz transakcji swapowych;
 - zrezygnować w każdej chwili z członkostwa w sieci;
- mogą działać jako kierownicy konsorcjów organizujących transakcje konsorcjalne pod warunkiem spełnienia szeregu kryteriów.

Obowiązuje następująca procedura:

- Instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne zwracają się do Komisji, dostarczając niezbędnych informacji i danych uwierzytelniających oraz wyrażając zgodę na przestrzeganie ogólnych warunków;
- Komisja:
 - zatwierdza lub odrzuca wniosek w ciągu 2 miesięcy;
 - publikuje co roku listę członków sieci w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej;

- o sprawdza, czy członkowie przestrzegają zasad sieci i zawiesza lub wyklucza tych, którzy tego nie robią.

Dokument uchyla decyzję (UE, Euratom) nr 2021/625. Na jej mocy utworzono sieć głównych dealerów w następstwie kryzysu związanego z pandemią COVID-19. Dokument ten został już zmieniony decyzją Komisji (UE) 2021/857.

Więcej informacji:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX%3A02023D1602-20241118>

- **Prowadzone procesy konsultacyjne, projekty, stanowiska:**

1. Butelki na napoje jednorazowego użytku wykonane z tworzyw sztucznych – przepisy UE dotyczące obliczania, weryfikacji i sprawozdawczości dotyczącej zawartości tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu

Konsultacje publiczne przepisów prawa ochrony środowiska w UE (zarządzanie odpadami i recykling) – na podstawie analizy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko oraz Rozporządzenia Komisji (UE) 2022/1616 z dnia 15 września 2022 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu przeznaczonych do kontaktu z żywnością – projekt decyzji wykonawczej KE ustanawiającej zasady stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 w odniesieniu do weryfikacji obliczeń i raportowania danych dotyczących zawartości plastiku pochodzącego z recyklingu w jednorazowych plastikowych butelkach na napoje – Etap legislacyjny – Projekt aktu prawnego. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 19 sierpnia 2025 r.

Dyrektywa (UE) 2019/904 ustanawia cele dotyczące minimalnej zawartości plastiku pochodzącego z recyklingu w jednorazowych plastikowych butelkach na napoje wymienionych w części F załącznika do tej dyrektywy, w tym butelkach PET. Zgodnie z dyrektywą (UE) 2019/904, celem na rok 2025 jest co najmniej 25% plastiku pochodzącego z recyklingu w butelkach PET, obliczone jako średnia dla wszystkich butelek PET wprowadzonych do obrotu na terytorium państwa członkowskiego, a celem na rok 2030 jest co najmniej 30% plastiku pochodzącego z recyklingu w butelkach na napoje, obliczone jako średnia dla wszystkich butelek na napoje wprowadzonych do obrotu na terytorium państwa członkowskiego. Komisja ma określić metodologię obliczania i weryfikacji tych celów dotyczących zawartości plastiku pochodzącego z recyklingu oraz format, w jakim państwa członkowskie mają co roku raportować dane dotyczące zawartości plastiku pochodzącego z recyklingu w butelkach PET i butelkach na napoje.

Cele dotyczące minimalnej zawartości plastiku pochodzącego z recyklingu, określone w dyrektywie (UE) 2019/904, podano jako procent butelek PET i wszystkich butelek na napoje wprowadzanych do obrotu w państwach członkowskich. Biorąc pod uwagę, że celem tych celów, zgodnie z motywem 17 tej dyrektywy, jest promowanie wprowadzania na rynek plastiku pochodzącego z recyklingu, a ostatecznym celem jest zapewnienie obiegu zamkniętego w gospodarce, przy ustalaniu zasad obliczania i weryfikacji zawartości plastiku pochodzącego z recyklingu należy brać pod uwagę wyłącznie plastikowe części butelek na napoje. Oczekuje się, że jedyną częścią zwykłej jednorazowej plastikowej butelki na napoje, która może nie być wykonana z plastiku, będzie jej etykieta, która może być wykonana z papieru. Ponieważ szacuje się, że waga etykiety wynosi maksymalnie 5% wagi butelki, wykluczenie z obliczeń części butelek na napoje niewykonanych z plastiku nie ma znaczącego wpływu na ocenę, czy cele zostały osiągnięte.

Definicje „tworzywa sztucznego”, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2022/1616 i dyrektywie (UE) 2019/904, różnią się, ponieważ odnoszą się do różnych definicji „polimeru”; pierwsza opiera się na sposobie produkcji materiału, a druga na jego obecnych

właściwościach strukturalnych. Ponadto definicja „tworzywa sztucznego” w dyrektywie (UE) 2019/904 nie obejmuje polimerów naturalnych, które nie zostały zmodyfikowane chemicznie. Różnice te nie mają jednak znaczenia dla butelek na napoje objętych zakresem dyrektywy (UE) 2019/904. Definicja „tworzywa sztucznego pochodzącego z recyklingu” w rozporządzeniu (UE) 2022/1616 różni się od definicji wprowadzonej niniejszą decyzją tym, że teoretycznie może zawierać pierwotne tworzywo sztuczne dodane w procesie dekontaminacji. Jednakże, jeśli dodano jakikolwiek pierwotny materiał, znalazłoby to odzwierciedlenie w informacjach dostarczanych przez podmioty zajmujące się recyklingiem i przekazywanych w łańcuchu wartości. Nie będzie on wliczany do zawartości plastiku pochodzącego z recyklingu, zgodnie z definicją zawartą w niniejszej decyzji. Różnice w definicjach „plastiku” i „plastiku pochodzącego z recyklingu” nie mają zatem znaczenia dla celów niniejszej decyzji.

Inicjatywa ta określi wspólne przepisy obliczania, weryfikacji i sprawozdawczości dotyczące zawartości tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu w jednorazowych butelkach na napoje wykonanych z tworzyw sztucznych.

Zapewni to państwom członkowskim jasność prawa, tak aby mogły one właściwie wdrożyć przepisy UE dotyczące produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

Pomoże to zwiększyć wykorzystanie materiałów pochodzących z recyklingu w gospodarce UE oraz ograniczyć spalanie i składowanie odpadów z tworzyw sztucznych.

Link: <https://pracodawcy.pl/butelki-na-napoje-jednorazowego-uzytku-wykonane-z-tworzyw-sztucznych-przepisy-ue-dotyczace-obliczania-weryfikacji-i-sprawozdawczosci-dotyczacej-zawartosci-tworzyw-sztucznych-pochodzacych-z/>

2. Akt w sprawie surowców krytycznych – akt wykonawczy Komisji określający wzór wniosku składanego w kontekście uznawania projektów strategicznych

Konsultacje publiczne przepisów prawa gospodarczego w UE (surowce mineralne) – na podstawie analizy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1252 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby zapewnienia bezpiecznych i zrównoważonych dostaw surowców krytycznych – projekt rozporządzenia wykonawczego KE ustanawiającego jednolity wzór, który ma być stosowany przez promotorów projektów w celu złożenia wniosku o uznanie projektu dotyczącego surowców krytycznych za projekt strategiczny zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1252 – Etap legislacyjny – Projekt aktu prawnego. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 19 sierpnia 2025 r.

Rozporządzenie (UE) 2024/1252, a w szczególności jego art. 6 i 7, określa kryteria uznawania i składania wniosków o uznanie projektu dotyczącego surowców krytycznych za projekt strategiczny. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2024/1252 projektodawcy mają obowiązek korzystać z jednolitego wzoru wniosku o uznanie projektu dotyczącego surowców krytycznych za projekt strategiczny.

W jednolitym szablonie należy zobowiązać promotorów projektów do przekazywania Komisji wszystkich informacji niezbędnych do oceny wniosku o uznanie projektu dotyczącego surowców krytycznych za projekt strategiczny na podstawie kryteriów określonych w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2024/1252. Informacje te należy składać w formie elektronicznej, korzystając z jednolitego szablonu.

W celu ujednolicenia procesu składania wniosków wzór zawarty w załączniku I do niniejszego rozporządzenia stanowi wizualną reprezentację informacji, które mają być przekazane przez promotorów projektu, i określa poziom szczegółowości tych informacji.

Przedmiotowa inicjatywa służy ustanowieniu jednolitego wzoru, z którego mają korzystać projektodawcy przy składaniu wniosków o uznanie projektu za „projekt strategiczny”. Wymóg ustanowienia tego jednolitego wzoru określono w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2024/1252.

Link: <https://pracodawcy.pl/akt-w-sprawie-surowcow-krytycznych-akt-wykonawczy-komisji-okreslajacy-wzor-wniosku-skladanego-w-kontekscie-uznawania-projektow-strategicznych/>

- **Publikacje oraz inne informacje:**

1. Kompas konkurencyjności / Competitiveness compass

Plan ożywienia gospodarki europejskiej

W ciągu ostatnich dwudziestu lat potencjał rozwojowy Europy był silny, nawet jeśli inne duże gospodarki rozwijały się w szybszym tempie.

UE ma wszystko, czego potrzeba, aby w pełni wykorzystać swój potencjał i wspierać szybszy i bardziej zrównoważony wzrost. Mamy utalentowanych i wykształconych pracowników, kapitał, oszczędności, jednolity rynek i unikalny model społeczny. Aby przywrócić konkurencyjność i pobudzić wzrost, musimy wyeliminować bariery i słabości, które nas ograniczają.

W styczniu 2025 r. Komisja przedstawiła tzw. Kompas konkurencyjności, czyli nowy plan działania na rzecz przywrócenia dynamizmu w Europie i pobudzenia wzrostu gospodarczego.

Solidna podstawa wzrostu gospodarczego

- 17 proc. światowego PKB pochodzi z jednolitego rynku UE;
- 10 bln euro – łączne oszczędności europejskich gospodarstw domowych;
- 76 państw zawarło umowy handlowe z UE.

Trzy priorytety z myślą o bardziej konkurencyjnej UE

Kompas konkurencyjności opiera się na analizie raportu Maria Draghiego w sprawie przyszłości europejskiej konkurencyjności.

W raporcie Draghiego pierwotnie określono trzy wymogi, które UE musi spełnić, aby zwiększyć swoją konkurencyjność:

1. Eliminowanie luki innowacyjnej
2. Dekarbonizacja gospodarki
3. Zmniejszenie zależności

W kompasie wskazano metody pozwalające przełożyć te wymogi na działania.

Eliminowanie luki innowacyjnej

W kompasie określono, w jaki sposób Unia Europejska pobudzi innowacje poprzez:

- tworzenie środowiska, które umożliwi młodym firmom rozpoczynanie działalności i rozwój, dzięki unijnej strategii na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw scale-up
- pomaganie dużym firmom we wdrażaniu nowych technologii, takich jak sztuczna inteligencja (AI) i robotyka, dzięki strategii w sprawie zastosowania AI
- ułatwienie firmom prowadzenia działalności w całej Unii dzięki uproszczeniu zasad i przepisów, m.in. dzięki proponowanemu wnioskowi dotyczącemu 28. systemu prawnego, który zagwarantuje jeden zbiór przepisów w całej UE
- wspieranie rozwoju nowych technologii dzięki planom działania na rzecz technologii kwantowych, materiałów zaawansowanych, biotechnologii, robotyki i technologii kosmicznych.

Dekarbonizacja gospodarki

W kompasie określono, w jaki sposób możemy przejść na czystą i niedrogą energię. Pomoże w tym:

- zaproponowanie Paktu dla czystego przemysłu, który ułatwi ograniczenie emisji dwutlenku węgla, zwłaszcza w przypadku przedsiębiorstw energochłonnych, oraz przejście na technologie niskoemisyjne
- przedstawienie dostosowanych do potrzeb planów działania dla sektorów energochłonnych, takich jak przemysł chemiczny, stalowy i metalowy, których pozycja ulegnie największej zmianie w tej fazie transformacji
- opracowanie Planu działania na rzecz przystępnej cenowo energii, który ma przyczynić się do obniżenia cen i kosztów energii.

Zmniejszenie zależności

UE posiada już największą i najszybciej rozwijającą się sieć umów handlowych na świecie obejmującą 76 krajów.

W kompasie określono, w jaki sposób możemy jeszcze bardziej zdywersyfikować i wzmocnić nasze łańcuchy dostaw poprzez:

- ustanowienie nowych, czystych partnerstw handlowo-inwestycyjnych, które pomogą zabezpieczyć dostawy surowców, czystej energii, zrównoważonych paliw alternatywnych i czystych technologii z całego świata
- przegląd przepisów dotyczących zamówień publicznych, aby umożliwić wprowadzenie zasady preferencji europejskiej do zamówień publicznych w sektorach i technologiach o znaczeniu krytycznym.

Jak jeszcze będziemy zwiększać naszą konkurencyjność

Oprócz tych trzech priorytetów Kompas konkurencyjności wprowadza pięć horyzontalnych czynników umożliwiających zwiększenie konkurencyjności we wszystkich sektorach:

Ograniczenie biurokracji

Wnioski zbiorcze uproszczą unijne obowiązki dotyczące sprawozdawczości w zakresie zrównoważonego rozwoju. Ma to na celu budowanie sprzyjającego otoczenia biznesowego dla firm i zapewnienie im możliwości rozwoju.

Usuwanie barier na jednolitym rynku

Horyzontalna strategia jednolitego rynku zmodernizuje przepisy dotyczące unijnego rynku wewnętrznego, usunie bariery i będzie zapobiegać tworzeniu nowych.

Bardziej efektywne finansowanie

Unia oszczędności i inwestycji stworzy nowe produkty oszczędnościowe i inwestycyjne, zapewni zachęty dla kapitału wysokiego ryzyka oraz płynny przepływ inwestycji w całej Unii Europejskiej.

Promowanie umiejętności i wysokiej jakości miejsc pracy

Unia umiejętności zapewni wysokiej jakości kształcenie, szkolenie i uczenie się przez całe życie i tym samym rozwiąże problem niedoboru umiejętności i pracowników.

Lepsza koordynacja

Narzędzie koordynacji konkurencyjności zapewni realizację wspólnych celów polityki europejskiej na szczeblu unijnym i krajowym. Będzie ono wspierane przez Europejski Fundusz Konkurencyjności, który zastąpi kilka unijnych instrumentów finansowych o podobnych celach.

Plan to reignite Europe's economy

Over the last two decades, Europe's potential has remained strong, even as other major economies have grown at a faster pace.

The EU has everything it takes to unlock its full potential and drive faster, more sustainable growth: we boast a talented and educated workforce, capital, savings, the single market, and a unique social model. To restore our competitiveness and unleash growth, we need to tackle the barriers and weaknesses that are holding us back.

In January 2025, the Commission presented the competitiveness compass, a new roadmap to restore Europe's dynamism and boost our economic growth.

A strong foundation for growth

- 17 % of global GDP is generated by EU's single market;
- €10 trillion – total savings held by European households;
- 76 countries have trade agreements with the EU.

Three necessities for a more competitive EU

The compass builds on the analysis of Mario Draghi's report on the future of European competitiveness.

The Draghi report originally identified three necessities for the EU to boost its competitiveness:

1. Closing the innovation gap
2. Decarbonising our economy
3. Reducing dependencies

The compass sets out an approach to translate these necessities into reality.

Closing the innovation gap

The compass spells out how the European Union will boost innovation by:

- creating a friendly environment for young companies to start and expand, with a dedicated EU start-up and scale-up strategy
- helping big companies adopt new technologies such as artificial intelligence (AI) and robotics, thanks to an "Apply AI" initiative
- making it easier for companies to operate across the EU by simplifying rules and laws, with a proposal for a 28th legal regime that will guarantee one set of rules across the EU
- supporting the development of new technologies, with action plans for quantum, advanced materials, biotech, robotics and space technologies

Decarbonising our economy

The compass sets out how we can shift to clean and affordable energy by:

- putting forward the Clean Industrial Deal, to help reduce carbon emissions, especially for energy intensive companies, and facilitate their transition to low carbon technologies
- presenting tailor-made action plans for energy intensive sectors, such as chemicals, steel and metals, which are the most vulnerable at this phase of the transition
- developing an affordable energy action plan to help bring down energy prices and costs

Reducing dependencies

The EU already has the largest and fastest growing network of trade agreements in the world, covering 76 countries.

The compass identifies how we can further diversify and strengthen our supply chains by:

- developing a new range of clean trade and investment partnerships to help secure supply of raw materials, clean energy, sustainable transport fuels, and clean tech from across the world

- reviewing the public procurement rules to allow for the introduction of a European preference in public procurement for critical sectors and technologies

Five additional ways to increase our competitiveness

To complement these three pillars, the competitiveness compass introduces five horizontal enablers to increase our competitiveness across all sectors:

Cutting red tape

The omnibus proposals will simplify EU sustainability reporting obligations to create a favourable business environment where European companies can thrive.

Removing barriers in the single market

The horizontal single market strategy will modernise the single market's rules, removing barriers and preventing the creation of new ones.

Enabling more efficient financing

The savings and investments union will create new savings and investment products, provide incentives for risk capital, and ensure investments flow seamlessly across the EU.

Promoting skills and quality jobs

The union of skills will ensure high quality education, training and lifelong learning to fill the skills and labour gaps that are holding us back.

Ensuring better coordination

The competitiveness coordination tool will ensure implementation at EU and national level of shared EU policy objectives. It will be supported by the competitiveness fund, which replaces multiple existing EU financial instruments with similar objectives.

Link: <https://pracodawcy.pl/kompas-konkurencyjnosci-competitiveness-compass/>

2. Raport: "Global Tax Policy Survey 2025" Deloitte

Raportowanie podatkowe, GenAI, Pillar 2 i przyszłość pracy

Badanie Deloitte Global Tax Policy Survey 2025 analizuje najbardziej istotne tematy podatkowe na świecie, w oparciu o pięć kluczowych obszarów kształtujących krajobraz podatkowy. W badaniu zebrano opinie ponad 1100 dyrektorów podatkowych i finansowych oraz innych osób zarządzających obszarem podatkowym w firmach z różnych branż i regionów, którzy ocenili wpływ tych tematów na swoje firmy.

Przejrzystość i raportowanie oraz digitalizacja podatków wciąż mają największy wpływ na biznes. Niemniej jednak, takie obszary jak zrównoważony rozwój, reforma międzynarodowego prawa podatkowego i przyszłość pracy, nadal uznawane są za istotne.

W czasach znaczących transformacji i niepewności, badanie wskazuje na wiele obszarów stabilności i ciągłości, w których ugruntowane procesy globalnej polityki podatkowej wciąż ewoluują.

Jakie są najbardziej istotne tematy podatkowe wg globalnego raportu przygotowanego przez ekspertów Deloitte?

Dowiedz się więcej i poznaj wnioski o pięciu kluczowych obszarach wg dyrektorów działów podatkowych i finansowych w zakresie:

- raportowania podatkowego,
- digitalizacji podatków i GenAI,
- reformy międzynarodowego prawa podatkowego (Pillar 2),
- zrównoważonego rozwoju,

- przyszłości pracy.

System podatkowy przechodzi globalną transformację, która wykracza poza kwestie rozliczeniowe. Jak wynika z raportu Deloitte „Global Tax Policy Survey 2025”, postępującym trendem obserwowanym przez światowe firmy jest cyfryzacja rozliczeń, a pozytywne skutki wdrożenia rozwiązań – takich jak e-fakturowanie – zauważa 40 proc. badanych. Na znaczeniu zyskuje także dostosowywanie lokalnych przepisów do nowych regulacji międzynarodowych. W kontekście Polski, jednym z kluczowych wyzwań jest modyfikacja krajowych instrumentów wsparcia – takich jak ulgi B+R czy preferencje podatkowe w SSE i PSI – do standardów wynikających z międzynarodowych regulacji OECD i Unii Europejskiej.

wolucja systemu podatkowego wynika zarówno z chęci zbudowania przewagi rynkowej, jak również z globalnych trendów. Eksperci Deloitte przeanalizowali czynniki, które zdaniem ponad tysiąca liderów tego sektora (dyrektorów podatkowych, dyrektorów finansowych oraz innych osób zarządzających obszarem podatkowym w firmach) w największym stopniu wpływają na ich pracę. Podobnie jak w 2024 r., respondenci z 28 krajów zauważają przede wszystkim rosnącą potrzebę przejrzystości i raportowania oraz cyfryzację podatków. Wśród innych priorytetów wskazanych przez badanych znalazły się m.in. zrównoważony rozwój, globalna reforma podatkowa oraz przyszłość modeli pracy.

Usprawnienia dzięki technologii

Odpowiadając na rosnące znaczenie cyfryzacji w podatkach, coraz więcej krajów wdraża usprawnienia oparte na sztucznej inteligencji oraz technologii. Aż 86 proc. państw raportuje postępy we wdrażaniu koncepcji OECD Tax Administration 3.0, czyli cyfrowej transformacji działu podatkowego, a co trzeci badany (35 proc.) uznaje dotychczasowe zmiany w tym obszarze za znaczące. Mimo że entuzjazm związany z oczekiwanymi korzyściami jest niższy niż w 2024 r., to cyfrowa transformacja nadal postrzegana jest jako kluczowy czynnik upraszczający rozliczenia. Przykładowo, 40 proc. respondentów zauważa, że e-fakturowanie oraz postępująca elektronizacja dokumentów celnych ułatwiły im spełnianie obowiązków rozliczeniowych.

Systematyczny rozwój cyfrowych rozwiązań wspierających sektor podatkowy jest widoczny również w Polsce.

Inną inicjatywą wartą uwagi jest wprowadzenie struktury JPK_CIT – nowego, elektronicznego formatu przekazywania danych z ksiąg rachunkowych. Struktura ta zawiera elementy podatkowe, które umożliwiają organom skarbowym bardziej szczegółową analizę danych źródłowych. Jej celem jest zwiększenie porównywalności danych między podatnikami, ale też zapewnienie spójności z informacjami pochodzącymi z systemu KSeF oraz deklaracji VAT, co w efekcie wzmacnia kontrolę i efektywność nadzoru podatkowego.

Mobilność wyzwaniem podatkowym

Ewolucja modeli pracy, przyspieszona przez pandemię COVID-19 oraz rosnącą cyfryzację, zmienia podejście firm do mobilności pracowników. Coraz częściej stosowanymi rozwiązaniami w tym obszarze są zarówno międzynarodowa praca zdalna, jak również bardziej złożone rozwiązania – w tym m.in. Global Employment Company (czyli podmiot w strukturze grupy, pełniący funkcję pracodawcy) oraz Employer of Record (firma zewnętrzna formalnie zatrudniająca pracownika i pełniącą funkcję pracodawcy). Choć rozwiązania te wspierają firmy w pozyskiwaniu pracowników o oczekiwanych kompetencjach, to generują także wyzwania podatkowe po stronie biznesu. Jak wynika z raportu, najczęściej wskazywanym jest obciążenie podatkiem dochodowym od osób prawnych, w tym ryzyko powstania zakładu podatkowego (76 proc. wskazań) oraz regulacje w zakresie cen transferowych.

Badanie pokazuje, że współczesne rynki pracy to rywalizowanie o talenty poprzez stosowanie zachęt podatkowych mających na celu przyciągnięcie zagranicznych pracowników, szczególnie w sektorach wymagających wysokich kwalifikacji. Aż 65 proc. respondentów potwierdza, że coraz częściej stosuje takie ulgi i zachęty podatkowe w celu zwiększenia

atrakcyjności swoich ofert, podczas gdy spadek zainteresowania firm tego typu instrumentami zauważył co piąty badany.

Wyzwania związane z globalnymi regulacjami

Kolejnym istotnym trendem mającym wpływ na kształtowanie polityki podatkowej są reformy o charakterze globalnym. W ocenie respondentów, jedną z najbardziej przełomowych zmian jest wprowadzenie globalnego podatku minimalnego w ramach tzw. filaru drugiego (Pillar 2). Aż 43 proc. badanych wskazuje, że głównym skutkiem nowych regulacji będzie większa złożoność obowiązków rozliczeniowych, natomiast co drugi ankietowany zauważa, że mimo zwiększenia wymagań w niektórych obszarach zgodności, uproszczenie lub zniesienie części istniejących przepisów może zrekompensować ten efekt.

Kwestią wywołującą różne opinie jest także potencjalny wpływ Pillar 2 na wysokość zobowiązań podatkowych. Aż 46 proc. respondentów przewiduje ich istotny wzrost, a podobny odsetek tej grupy (47 proc.) oczekuje niewielkich zmian. Tylko 5 proc. badanych uważa natomiast, że wprowadzenie nowych zasad nie wpłynie na poziom ich zobowiązań.

Wśród innych wyzwań wskazywanych przez ekspertów Deloitte w Polsce jest także potwierdzony przez Ministerstwo Finansów wymóg jednolitego standardu rachunkowości w ramach grup kapitałowych. W ich ocenie preferowany standard krajowy może rodzić trudności dla podmiotów, które dotychczas stosowały Międzynarodowe Standardy Rachunkowości. Podkreślają także, że obecny kształt systemu ulg i zwolnień podatkowych nie jest w pełni zgodny z wymogami Pillar 2, a prace nad ich zmianą mogą w szczególnym stopniu wpłynąć na ulgę B+R oraz preferencje podatkowe dla inwestorów w ramach SSE i PSI.

W szerszym kontekście zmian regulacyjnych, coraz większe znaczenie zyskują także kwestie zrównoważonego rozwoju i ich wpływ na działalność firm. Z raportu Deloitte wynika, że dla nieco ponad połowy respondentów (55 proc.) inicjatywy podejmowane w tym obszarze stanowią obecnie priorytet, a co trzeci badany (36 proc.) korzysta z dotacji i zachęt, aby pokryć związane z nimi koszty.

Co więcej, kwestie związane ze środowiskiem odgrywają coraz bardziej istotną rolę w strategii rozwoju i transformacji przedsiębiorstw w Polsce, ponieważ konieczność dostosowania prowadzonej działalności do wymagań i obowiązujących przepisów związana jest z przeprowadzeniem szeregu, bardzo często kosztownych, inwestycji. Finansowanie niekomercyjne (dotacje, zachęty podatkowe, preferencyjne pożyczki) mogą istotnie obniżyć koszty tych działań, dlatego jest to obszar istotny dla przedsiębiorców w procesie planowania działań związanych z zieloną transformacją.

Link: <https://pracodawcy.pl/raport-global-tax-policy-survey-2025-deloitte/>

3. Legal Alert KPMG: Zmiany w zakresie europejskiej obronności

W połowie czerwca 2025 roku Komisja Europejska przedstawiła propozycję nowelizacji dyrektyw dotyczących transferów produktów i zamówień w sektorze obronnym, w ramach pakietu „Defence Readiness Omnibus”. Projektowana dyrektywa, obejmuje zmiany w Dyrektywie 2009/43/WE oraz Dyrektywie 2009/81/WE. Wniosek ma na celu ograniczenie barier administracyjnych i ujednolicenie przepisów, upraszczając wewnątrzuinijne transfery produktów związanych z obronnością oraz usprawniając proces zamówień publicznych dziedzinie bezpieczeństwa i obronności. Zmiany te mają docelowo wzmocnić gotowość obronną Europy, poprzez przyspieszenie dostaw sprzętu wojskowego i ułatwienie współpracy państw członkowskich UE z sektorem przemysłowym.

Uproszczone wewnątrzuinijne transfery produktów obronnych

Projektowana zmiana przepisów Dyrektywy 2009/43/WE ma na celu dalsze ułatwienie przepływu sprzętu wojskowego na terenie Unii Europejskiej. Kluczowe zmiany obejmują, w szczególności:

- zastąpienie indywidualnych pozwoleń globalnymi zezwoleniami: Reforma przewiduje stopniowe odejście od wydawania zezwoleń na każdy pojedynczy transfer na rzecz generalnych zezwoleń na transfer, które pozwalają podmiotom na wysyłkę zatwierdzonych produktów obronnych do innych państw członkowskich bez konieczności uzyskiwania uprzedniej indywidualnej zgody przy każdym transferze. Moment kontroli ma zostać przesunięty na model ex post (po dostawie). Ma to w założeniu skrócić czas oczekiwania na transgraniczne dostawy, który obecnie wynosi 6–7 tygodni. Dzięki minimalizacji rozbudowanych kontroli UE dąży do przyspieszenia dostaw produktów z dziedziny bezpieczeństwa i obronności w ramach jednolitego rynku.
- Uproszczenie procedur administracyjnych – dla certyfikowanych podmiotów: Przedsiębiorstwa sektora obronnego, które uzyskają certyfikację zgodnie z Dyrektywą 2009/43/WE będą musiały się zmierzyć z mniejszą ilością formalności przy transferze sprzętu. Projekt poszerza zakres stosowania zezwoleń generalnych i globalnych, jednocześnie ograniczając obowiązki administracyjne wobec certyfikowanych podmiotów. W praktyce oznacza to, że certyfikowane podmioty mogą przekazywać produkty obronne pomiędzy krajami UE bez każdorazowego uzyskiwania zgód eksportowych, co znacząco przyspiesza realizację dostaw. Uproszczona procedura ułatwia zgodność z regulacjami i jednocześnie wzmacnia odporność europejskiego łańcucha dostaw w sektorze obronnym, pozwalając na szybkie przekierowanie zasobów tam, gdzie są najbardziej potrzebne.

Zaktualizowane zasady transferu rozwijają pierwotny cel Dyrektywy 2009/43/WE, którym było ujednolicenie krajowych systemów zezwoleń. Poszerzenie typów zezwoleń oraz wzajemne uznawanie certyfikowanych odbiorców mają wyeliminować ostatnie bariery wewnętrzne w handlu produktami obronnymi na terenie UE.

Dodatkowe istotne zmiany przewidziane w projekcie:

- Nowe zwolnienia z obowiązku uzyskania zezwoleń dla transferów związanych z projektami finansowanymi z Europejskiego Funduszu Obronnego (EDF), partnerstwami przemysłowymi o charakterze strukturalnym, agencjami UE/EDA oraz w ramach pilnej reakcji kryzysowej.
- Zezwolenie generalne dla wszystkich transferów realizowanych w ramach projektów EDF.
- Możliwość wydawania przez państwa członkowskie dodatkowych krajowych zezwoleń generalnych wykraczających poza katalog unijny.
- Rozszerzenie stosowania zezwoleń generalnych na certyfikowane podmioty.
- Upoważnienie Komisji do przyjmowania aktów delegowanych w zakresie elementów nieistotnych reżimu zezwoleń.
- Uprozczone obowiązki informacyjne – przesunięcie ciężaru z dokumentacji ex ante na kontrole ex post (audyt).

Usprawnienia w zakresie zamówień w sektorze bezpieczeństwa i obronności

Projektowane zmiany Dyrektywy 2009/81/WE (Dyrektywa w sprawie zamówień w dziedzinie obronności i bezpieczeństwa) mają na celu zwiększenie efektywności procedur związanych z udzielaniem zamówień publicznych w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności. Kluczowe zmiany dotyczą, w szczególności:

- Progów od których zastosowanie mają procedury – progi unijne dla zamówień w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności zostaną zwiększone. Proóg dla zamówień na usługi i dostawy w sektorze obrony ma wzrosnąć z 443 000 euro do 900 000 euro, a dla zamówień na roboty budowlane z 5 538 000 euro do 7 000 000 euro. Zamówienia poniżej tych wartości będzie można realizować w uproszczony sposób, według krajowych procedur, jak dotychczas. Ograniczenie liczby przetargów podlegających

długotrwałym procedurom unijnym ma przyspieszyć pilne zakupy, przy jednoczesnym zachowaniu transparentności i konkurencyjności dla większych zamówień.

- Procedury negocjacyjne – na mocy proponowanych przepisów dyrektywy wprowadzone zostanie tymczasowe odstępstwo pozwalające na stosowanie procedur negocjacyjnych bez uprzedniej publikacji, w przypadku zamówień realizowanych w ramach współpracy, w tym zamówień gotowych.
- Uproszczone zostaną procedury, w szczególności procedura ustanowienia partnerstwa innowacyjnego czy też procedura bezpośredniego udzielania zamówień na innowacyjne produkty lub usługi będące wynikiem równoległych konkurencyjnych projektów w zakresie badań i rozwoju.

Priorytet ma być szybkości i elastyczności: Wprowadzone zmiany oznaczają istotną zmianę podejścia – prymat zyskują szybkość działania i strategiczna elastyczność, kosztem sztywnych formalizmów. Gdy Dyrektywa o zamówieniach w obronności była przyjmowana w 2009 r., główny nacisk kładziono na formalną konkurencję i transparentność, by zbudować jednolity rynek obronny UE. Niezbędna jest jednak zmiana podejścia, aby nadać za rozwojem technologii wojskowych, projekt dyrektywy przewiduje uproszczenia procedur przy nabywaniu innowacyjnego lub szybko zmieniającego się sprzętu. Może to oznaczać obniżone wymagania lub skrócone terminy dla zakupu nowoczesnych systemów (np. dronów nowej generacji czy rozwiązań z zakresu cyberbezpieczeństwa), tak aby przepisy nie blokowały wdrażania innowacji. Zmienione przepisy mają być odpowiedzią na potrzeby rynku i przesuwają akcent na efektywność: uproszczenie reguł, podniesienie progów i promowanie współpracy państw członkowskich – mają w założeniu przyczynić się do pozyskiwania kluczowego sprzętu, który najlepiej odpowiada potrzebom zbrojnym UE. Zauważyć należy, że zmiana przepisów dyrektywy zmierza do dostosowania zasad udzielania zamówień obronnych do aktualnych wyzwań w zakresie bezpieczeństwa, przy zachowaniu nadzoru poszczególnych państw nad dużymi kontraktami.

Dodatkowe istotne zmiany przewidziane w projekcie:

- Wprowadzenie klasycznej procedury otwartej oraz w pełni elektronicznego dynamicznego systemu zakupów (DSZ) do zamówień obronnych.
- Szybka ścieżka zakupu rezultatów równoległych projektów B+R, z możliwością zawierania kontraktów do dziesięciokrotności pierwotnej wartości badań.
- Tymczasowe odstępstwo (do 31 grudnia 2028 r.) umożliwiające zastosowanie procedury negocjacyjnej bez publikacji ogłoszenia dla wspólnych zakupów realizowanych przez co najmniej trzy państwa członkowskie.
- Możliwość przystąpienia do programów kooperacyjnych po zakończeniu fazy B+R, bez konieczności powtarzania procedury przetargowej.
- Uznanie centralnych jednostek zakupujących na wzór klasycznej dyrektywy o zamówieniach publicznych.
- Wydłużenie maksymalnego okresu obowiązywania umów ramowych z siedmiu do dziesięciu lat w przypadku długoterminowych platform i kontraktów serwisowych.
- Ujednolicone zasady kalkulacji wartości DSZ i partnerstw innowacyjnych.
- Ograniczenie obowiązków sprawozdawczych wobec Komisji w zakresie statystyk zamówień.

Podsumowanie i dalsze kroki

Propozycja Komisji Europejskiej dotycząca zmiany Dyrektyw 2009/43/WE oraz 2009/81/WE została opublikowana w połowie czerwca 2025 r. i obecnie wchodzi w fazę negocjacji legislacyjnych na poziomie Unii Europejskiej. Projekt będzie przedmiotem debaty i musi zostać przyjęty zarówno przez Parlament Europejski, jak i Radę, w ramach zwykłej procedury ustawodawczej – w toku tego procesu mogą zostać wprowadzone poprawki. Dopiero po

ostatecznym uchwaleniu i transpozycji do prawa krajowego uproszczone zasady staną się wiążące dla państw członkowskich. Uczestnicy sektora obronnego powinni uważnie śledzić przebieg procesu legislacyjnego – nadchodzące miesiące będą kluczowe dla doprecyzowania szczegółowych rozwiązań i wymogów. Warto czuwać nad przebiegiem legislacyjnym i brać w nim czynny udział.

Już teraz jednak kierunek zmian jest oczywisty: priorytetem dla Europy stają się elastyczność i jedność w zakresie zamówień i dostaw w sektorze obronnym. Pakiet „Omnibus” stanowi silny sygnał, że UE chce dążyć do optymalizacji procesów administracyjnych i umożliwić państwom członkowskim oraz branży sprawniejsze i bardziej skoordynowane działania na rzecz wzmocnienia gotowości obronnej. W przypadku przyjęcia, proponowane przepisy będą istotnym krokiem w stronę bardziej zintegrowanego i responsywnego europejskiego rynku obronnego – rynku, na którym transfery sprzętu i realizacja zamówień mogą odbywać się w tempie odpowiadającym współczesnym wyzwaniom bezpieczeństwa.

Link: <https://pracodawcy.pl/legal-alert-kpmg-zmiany-w-zakresie-europejskiej-obronnosci/>

4. Z BUR zdobędziesz każdy szczyt – aplikuj o wsparcie dla trenerów - PARP

Dla alpinisty każda kolejna góra do zdobycia to nowe wyzwanie. Dla odpowiedzialnego trenera wyzwaniem są każde kolejne zajęcia do przeprowadzenia. I nie chodzi o to, że jeden bądź drugi nie jest dobry w tym, co robi. Sprawny trener, podobnie jak odpowiedzialny wspinacz musi zadbać o swoją formę, o swoje umiejętności – tylko wtedy obaj odniosą sukces.

Na ekwipunek alpinisty składają się możliwie najnowocześniejsze, niezawodne sprzęty. W zasobie trenera powinny znajdować się kompetencje merytoryczne, dydaktyczne, interpersonalne i organizacyjne; musi być wyposażony w odpowiednie narzędzia i techniki pracy. Właśnie jest okazja, by trenerzy skorzystali ze wsparcia w kompletowaniu zawodowego ekwipunku. Jest to możliwe dzięki projektowi „Podniesienie kompetencji kadr Podmiotów BUR”. Za jego sprawą każdy zakwalifikowany trener może liczyć na fachowe wsparcie i pieniądze na mądre rozwijanie umiejętności i wiedzy.

Program dla (niemal) każdego

Projekt „Podniesienie kompetencji kadr Podmiotów BUR” to odpowiedź na szereg potrzeb trenerów i firm szkoleniowych. W jego ramach można otrzymać refundację kosztów usług szkoleniowych dotyczących rozwoju, nabycia kompetencji lub uzyskania kwalifikacji związanych z rozwojem umiejętności trenerskich, doradczych, mentorskich lub coachingowych z wielu obszarów tematycznych, tj. rozpoznawanie potrzeb lub wyznaczanie celów rozwoju odbiorców usługi, projektowanie działań wspierających rozwój, wsparcie transferu efektów uczenia się do praktyki czy walidacja efektów uczenia się. Te usługi rozwojowe są objęte refundacją na poziomie 80% kosztów. W ramach projektu można również otrzymać refundację kosztów usług szkoleniowych związanych z zakresem tematycznym prowadzonych lub planowanych do prowadzenia usług rozwojowych w BUR. W tym przypadku można zdobyć refundację na poziomie 50% poniesionych kosztów.

Dyrektor merytoryczna ds. rozwoju Wszechnicy Uniwersytetu Jagiellońskiego, także konsultantka organizacji, facylitatorka i trenerka Iwona Sołtysińska podkreśla, że udział w projekcie to dla trenerów niezwykła szansa, niezależnie od ich stażu pracy i posiadanych kompetencji. Dzięki dofinansowaniu rozwój może przebiegać sprawniej i skuteczniej. Iwona Sołtysińska jest autorką koncepcji i kierowniczką merytoryczną Szkoły Trenerów Wszechnicy UJ, programów rozwijających kompetencje myślenia oraz wielu projektów doradczo-szkoleniowych realizowanych w Polsce i za granicą. Zauważa, że współcześni trenerzy, funkcjonujący w dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości, mają przed sobą niełatwe zadanie. Rosną potrzeby osób zainteresowanych usługami rozwojowymi, nieustannie doskonalili się technologiczna strona kursów i szkoleń. Bywa też, że zmienia się stan wiedzy o materii, w której prowadzone są zajęcia. – Niezwykle ważnym elementem funkcjonowania

trenerów staje się ich umiejętność sprawnego uczenia się, uzupełniania wiedzy lub zmiany posiadanego zasobu wiedzy i kompetencji – mówi ekspertka. W tej sytuacji istotne jest sięganie po wartościowe, dobre, sprawdzone źródła wiedzy. Jest to kluczowa kwestia właśnie teraz, gdy do dyspozycji jest tak wiele różnych możliwości podnoszenia kompetencji. – Każdy z nich powinien wiedzieć, jakie obszary powinien rozwinąć, by bardziej adekwatnie i też w sposób bardziej użyteczny działać na rynku. Trenerzy muszą nauczyć się na bieżąco robić swoisty audyt własnych kompetencji: może potrzebują rozwinąć jakąś specjalizację, może potrzebują lepszej metodyki pracy – zaznacza.

Niczym człowiek renesansu

Iwona Sołtysińska zauważa, że profesja trenera może, jak mało który zawód, przynieść satysfakcję z wykonywanej pracy, może też znakomicie służyć osobistemu rozwojowi. Jest jednak cały zestaw kompetencji, które musi posiadać, względnie powinien chcieć rozwijać dobry trener. – To chociażby kompetencje komunikacyjne, które dotyczą budowania relacji, precyzyjnego przekazywania wiedzy, budowania zwartej wypowiedzi, rozumienia tego co mówią uczestnicy – mówi Iwona Sołtysińska. Za niezwykle istotne w pracy trenera ekspertka uważa kompetencje poznawcze, czyli te, które dotyczą rozumienia sytuacji, przetwarzania informacji na bieżąco, umiejętności dostosowywania narracji i proponowanych form pracy do potrzeb uczestników. – Rola trenera sprowadza się w dużej mierze do tego, żeby zaprojektować środowisko, w którym ludzie zaczynają się uczyć, potem być dla uczestników przewodnikiem w tym procesie. Do jego zadań należy więc zidentyfikowanie potrzeb rozwojowych, wybór kompetencji, które będą rozwijane podczas szkolenia i zaprojektowanie optymalnego procesu uczenia się, by osiągnąć założone cele szkoleniowe – mówi. Ważny jest dobór treści oraz metod, które będą najbardziej adekwatne dla konkretnej grupy. – Trener musi dogłębnie rozumieć zagadnienia, które są przedmiotem szkolenia, znać metodykę i potrafić zaprojektować skuteczny proces uczenia się – podkreśla ekspertka. Już na sali szkoleniowej ujawniać się będą kompetencje związane z prowadzeniem zajęć. – Jest to cała grupa umiejętności związanych z autoprezentacją, z budowaniem autorytetu, także z angażowaniem grupy, z responsywnością na reakcje i potrzeby uczestników – wyjaśnia Iwona Sołtysińska. Trener musi być też wyposażony w kompetencje związane z budowaniem klarownego kontraktu szkoleniowego. Pomoże to ustalić z uczestnikami reguły sprzyjające procesowi edukacyjnemu. Niebagatelne znaczenie ma weryfikacja efektów uczenia i umiejętność wykorzystywania narzędzi wspomagających tę weryfikację. – We Wszechnicy Uniwersytetu Jagiellońskiego promujemy taką rolę trenera, która opiera się na dwóch filarach. Jeden z nich, to filar metodyczny, dzięki któremu trener potrafi przeprowadzić te wszystkie rzeczy, o których powiedziałam do tej pory. Drugi, równie ważny, to filar merytoryczny: trener posiada wiedzę specjalistyczną, doświadczenie, które uprawniają go do tego, żeby szkolić w określonym obszarze, potrafi też te kompetencje uruchomić w skutecznym procesie uczenia – mówi Iwona Sołtysińska.

Czy każdy człowiek może być trenerem?

Pytana o to, czy każdy człowiek może być trenerem, odpowiada pytaniem: a czy każdy człowiek może być pilotem? – Myślę, że każdy może nabyć kompetencje potrzebne trenerowi. Prawdopodobnie łatwiej będzie osobom, które mają ku temu predyspozycje i motywację do uczenia się warsztatu trenerskiego. Na każdym etapie kariery trener powinien weryfikować swoje mocne strony i elementy wymagające rozwoju. Aby uzyskać dodatkową perspektywę i informacje zwrotne można poddać się audytowi kompetencji lub podejść do bardziej rozbudowanego procesu certyfikacji – wyjaśnia ekspertka. Według Iwony Sołtysińskiej zarówno rozwój technologii, jak i rosnący stan wiedzy o sposobach przekazywania wiedzy nie zmieniają najistotniejszych kwestii związanych z profesją trenera. – Istotą jest wspieranie rozwoju kompetencji. To, co się zmienia, to możliwość rozbudowywania dostępnego instrumentarium o metody wykorzystujące nowe technologie – mówi. Jako istotną zmianę w pracy trenera ekspertka wskazuje stopniowe przesuwanie ciężaru uczenia się z sali szkoleniowej w stronę środowiska pracy i takie projektowanie środowiska pracy, żeby ono samo w sobie wspierało proces edukacyjny.

Koniec wcale nie taki bliski

Dyrektor merytoryczna ds. Rozwoju Wszechnicy Uniwersytetu Jagiellońskiego z ostrożnością pochodzi do prognoz przepowiadających rychły, związany z rozwojem technologii, koniec profesji trenera. Nie wierzy też w to, że w dającej się przewidzieć przyszłości sztuczna inteligencja zastąpi inteligentnych, żywych edukatorów. – Pamiętam, że gdy popularność zdobywały szkolenia on-line przepowiadano, że słuchacze poznikają z sal szkoleniowych. Nowe narzędzia, po okresie euforii, fascynacji ich możliwościami, znajdują swoje właściwe miejsce i zastosowanie w całym procesie edukacyjnym – mówi. Użyteczność AI w branży usług rozwojowych może być znacząca. Już teraz niektórzy traktują zaawansowane modele sztucznej inteligencji jak asystenta czy pomocnika. Ekspertka uczuła na to, żeby narzędzia AI nie zastępowały myślenia; niemyślący i leniwy umysł jest przeciwwagą procesu uczenia. Nie można zastąpić myślenia narzędziami, które pozornie to myślenie wykonują. – Potrzebujemy naszych umysłów do tego, żeby efektywnie operować, funkcjonować w zmieniającym się świecie. Jako psycholog poznawczy wiem, że opracowana samodzielnie notatka z tekstu i taka przygotowana przez AI, tylko wyglądają podobnie. Towarzyszy im inny sposób przetwarzania informacji w moim umyśle i inaczej będę operować wiedzą pozyskaną w tak różny sposób – mówi Iwona Sołtysińska.

Czy zawsze trzeba uczyć bawiąc?

Czy dobry trener może być trochę mrukiem? A może lepszy jest ten, który sypie żartami, jak z rękawa? Trudno jednoznacznie powiedzieć, który będzie bardziej efektywny, w gruncie rzeczy bowiem ważniejsza od tego, czy trener jest duszą (edukowanego) towarzystwa jest jego skuteczność. Iwona Sołtysińska przyznaje, że i jej po zajęciach edukacyjnych zdarzało się uznać: to było trudne, trener był wymagający, natomiast dużo się dowiedziałam. Dobra atmosfera na sali szkoleniowej z pewnością jest okolicznością sprzyjającą. Nie znaczy to jednak, że jeśli takiego klimatu nie ma, nie będzie efektów uczenia się. Według Iwony Sołtysińskiej irytujące są sytuacje, gdy trener luźnym stylem bycia, żartem, anegdotami stara się zastąpić swoją niekompetencję. I nie chodzi o to, żeby w trakcie usługi rozwojowej było niemiło. Cel jest jednak taki, żeby podczas spotkania edukatora z edukowanymi zaszło uczenie. – Jeśli ono nie zajdzie, to jaki by trener nie był miły, jakiej by nie miał fascynującej osobowości, jakich by nie znał anegdot, żartów – będziemy mieli do czynienia raczej z teatrem jednego aktora, ze stand-upem, ale na pewno nie z nauką – podkreśla ekspertka.

Rekrutacja już trwa

Rekrutacja do projektu „Podniesienie kompetencji kadr Podmiotów BUR” realizowana jest przez sześciu operatorów. Projekt ma charakter ogólnopolski, nie występuje w nim regionalizacja, można więc wybrać dowolnego operatora. W przedsięwzięciu można wziąć udział tylko raz. Oferta skierowana jest do pracowników firm zarejestrowanych w Bazie Usług Rozwojowych oraz trenerów, którzy prowadzą usługi w BUR na zlecenie firm w niej zarejestrowanych. Maksymalne dofinansowanie do usług rozwojowych na osobę wynosi nawet do 30 tys. zł i ma formę refundacji do 80% kosztów danej usługi rozwojowej. Terminy trwania poszczególnych rund rekrutacji, w trakcie których można złożyć wniosek, można znaleźć tutaj: <https://fers.parp.gov.pl/component/grants/grants/podniesienie-kompetencji-kadr-podmiotow-bur—oferta-dla-dostawcow-uslug-i-trenerow-bur#programy>.

– Rekrutacja odbywa się w formie elektronicznej, a dostęp do systemu rekrutacyjnego zapewniają operatorzy, poprzez link na stronach internetowych projektów. Wśród wymaganych dokumentów znajdują się m.in. wniosek o udzielenie wsparcia, Indywidualny Plan Rozwoju oraz Karta Usługi Rozwojowej. Szczegółowe zasady rekrutacji i uczestnictwa w projekcie określa Regulamin dostępny u danego operatora – informuje Monika Jaworska, kierowniczka w Departamencie Usług Rozwojowych PARP. Warto pamiętać, że usługi rozwojowe refundowane w ramach projektu muszą wynikać z wniosku o udzielenie wsparcia oraz Indywidualnego Planu Rozwoju, złożonego przez podmiot BUR lub podmiot z nim współpracujący, a dokumenty te należy dostarczyć na etapie rekrutacji. Uczestnik może skorzystać z więcej niż jednej usługi rozwojowej – zarówno o tym samym, jak i różnym

poziomie refundacji – pod warunkiem, że potrzeba ta została uwzględniona w Indywidualnym Planie Rozwoju oraz zaakceptowanym wniosku.

Link: <https://pracodawcy.pl/z-bur-zdobedziesz-kazdy-szczyt-aplikuj-o-wsparcie-dla-trenerow-parp/>

5. #ESG Start dla Firm PFR. Raport ESG zgodny ze standardem VSME – co warto wiedzieć?

Nowy standard VSME upraszcza raportowanie zrównoważonego rozwoju dla małych i średnich firm – ale czy wiesz, co naprawdę oznacza w praktyce? Jak przygotować swoją organizację, na co zwrócić uwagę i z czego skorzystać, by raport ESG był zgodny z oczekiwaniami rynku i regulacji.

Nie wiesz, od czego zacząć? Zanim przystąpisz do działań, sprawdź, na jakim etapie znajduje się Twoja firma. Zrób bezpłatny Test Gotowości ESG PFR – to szybkie narzędzie wskaże Ci mocne strony i obszary wymagające uwagi!

VSME – prostsze raportowanie ESG dla MŚP, które działa

17 grudnia 2024 r. Europejska Grupa Doradcza ds. Sprawozdawczości Finansowej (EFRAG) opublikowała Dobrowolny Standard dla nienotowanych MŚP (VSME). Standard ten może służyć jako dobrowolne narzędzie sprawozdawcze wykorzystywane przez mikro, małe i średnie jednostki do monitorowania ich działań w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zaspokajania rosnącego zapotrzebowania na dane ESG ze strony ich partnerów biznesowych (tj. banków, inwestorów lub większych przedsiębiorstw w łańcuchu wartości). Został on przekazany do analizy przez Komisję Europejską.

Standard VSME (Dobrowolny Standard dla nienotowanych MŚP) to uproszczona i dostosowana do potrzeb mikro, małych i średnich przedsiębiorstw metoda raportowania ESG.

Jego celem jest wsparcie firm w monitorowaniu i raportowaniu działań z zakresu środowiska, społeczeństwa i ładu korporacyjnego w sposób dostosowany do ich specyfiki i zasobów. Pozwala firmom w łatwy i przejrzysty sposób komunikować swoje działania na rzecz zrównoważonego rozwoju, spełniając jednocześnie wymagania regulacyjne i oczekiwania rynku. Składa się z dwóch modułów: podstawowego i kompleksowego. Moduł podstawowy obejmuje podstawowe informacje ESG, podczas gdy moduł kompleksowy dostarcza bardziej szczegółowe dane, odpowiadając na oczekiwania partnerów biznesowych, banków i inwestorów.

Standard VSME jest dostępny w języku angielskim na stronie EFRAG: <https://www.efrag.org/en/news-and-calendar/news/efrag-releases-the-voluntary-sustainability-reporting-standard-for-nonlisted-smes-vsme>

Zachęcamy również do zapoznania się z tłumaczeniem dokumentu na j. polski, które zostało przygotowane na zlecenie Ministerstwa Rozwoju i Technologii oraz zweryfikowane przez ekspertów Ministerstwa Finansów oraz Krajową Izbę Gospodarczą.

EFRAG udostępniła także serię webinarów dedykowanych ESRS VSME z dostępnymi napisami w j. polskim: <https://www.efrag.org/en/news-and-calendar/news/efrag-releases-educational-videos-on-the-voluntary-sustainability-reporting-standard-for-nonlisted>

Link: <https://pracodawcy.pl/esg-start-dla-firm-pfr-raport-esg-zgodny-ze-standardem-vsme-co-warto-wiedziec/>

Źródło: EUR-Lex; Komisja Europejska; Deloitte Polska (Deloitte Touche Tohmatsu Limited); KPMG (KPMG Sp. z o.o.); Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości; Polski Fundusz Rozwoju S.A.; Ministerstwo Rozwoju i Technologii